

ges? Her vil de for øvrigt altid blive stoppet. De vil altsaa ekspropriere. Det er det første, jeg vil understrege, det er Hovedformaalet. Kan man ikke faa Jord frem paa anden Vis, eksproprierer man. Om det skal være til fuld Værdi, eller om der skal tages Hensyn til den Skade og Forringelse, som tilføjes den tilbageblivende Del af den Ejendom, hvorfra der eksproprieres, tales der ikke om. Det kan ikke være til den Jordværdi, der forefindes som Skattegrundlag, thi den egner sig ikke til Ekspropriationsgrundlag. Det er altsaa det første, de vil. Men dernæst vil de lægge en retfærdig Skat paa de store Formuer over 50 000 Kr., og naar man naar op i Toppen — har, saa vidt jeg husker, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen givet til Kende — skulde Formueskatten være 4 pCt. ud over den, vi har. Det er det, jeg har tilladt mig at kalde en fuldstændig Formuekonfiskation, men den vilde tillige betyde, at efterhaanden som de Herrer har inddraget Formuerne, spist dem op, vil den almindelig Formueskat blive stedsom mindre, og Landet blive ført ud i en fuldkommen Ødelæggelse. Man taler om, at den Politik, Regeringen fører, er planløs. Jeg maa sige, at dette er virkelig planmæssigt, en planmæssig Opspisning af Formuerne, og at den Politik i Virkeligheden vil ødelægge Erhvervslivet, fremkalde Arbejdsløshed og ødelægge enhver Opsparingslyst. Resultatet af den Politik bliver den rene Fattigdom; har Kronen nogen Sinde raslet ned, vilde den rasle endnu stærkere, om Socialdemokraterne vandt, og den Politik skulde gennemføres. At Militærudgifter skal forsvinde, nævner jeg blot, det ved vi alle, men vi ved ogsaa alle, at det passer overhovedet ikke, før der vil blive betydelige Udgifter tilbage. Hvor meget hele de Herrer's Politivagt vil koste, ved jeg ikke, de har overhovedet aldrig opstillet et virkelig i Enkeltheder gennemtænkt Forslag, har blot sagt, at det Spørgsmaal løses ved Lov. De vil ogsaa faa nogle Ventepenge og Pensioner at betale til alle dem, der bliver afskediget. Enhver vil hurtigt være paa det rene med, hvilken Forskel der vil være paa den Politik, der vil blive ført, hvis Venstre og Konservative kan fortsætte den Politik, der har været ført de sidste fire Aar, og saa den Politik, der vil blive ført, hvis Socialdemokraterne sejrer ved Valget. Nu er det et interessant Spørgsmaal, hvorvidt de Radikale vil være med. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har sagt, at bliver Socialdemokraterne de fleste, danner de Regering paa Odenseprogrammet, og hvis det lykkes

det ærede Medlem Hr. Rode at gennemføre det, der, saa vidt jeg kan forstaa, er hans største specielle Opgave, at fælde den nuværende Regering, vil han derefter begynde at forhandle om, hvordan Forholdet saa skal være. Men deri ligger, at naar det ærede Medlem Hr. Rode sammen med Socialdemokraterne fælder den nuværende Regering, maa han ogsaa sammen med dem danne en Regering, og den skal dannes paa Odenseprogrammet. Det er altsaa den Politik, vi kan vente os. Naar jeg nævner dette, siges der ofte, at det er Socialistforskrækkelse. Men jeg vil gentage her, at det er ikke de gode og rare Mænd, der findes indenfor Socialdemokratiet, man er forskrækket for, men det er to Ideer i Politik, der mødes. For mig staaer det saaledes, at hvis den Politik gennemføres, som Socialdemokraterne har stillet op, og som skal betyde alle mulige Herligheder for os, vil den i Virkeligheden vise sig at betyde det stik modsatte og føre Landet ud i Armod. Det er om disse to Ideer, der skal kæmpes ved Valget, ikke om disse Smaating om dit og dat, men om den Retningslinje, vi skal følge. Der tror jeg, at den Politik, der økonomisk sætter Stævne efter Evne og afpasser Byrderne efter den Evne, Befolkningen til enhver Tid har, den, som Venstre har staaet som Bærer af, vil vise sig at være den bærende (Afbrydelse.) Jeg er ogsaa glad for, at det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen er saa glad for at høre dette; jeg venter næsten Tilslutning fra det ærede Medlem til en saadan Politik. Men jeg tror ogsaa, at ude omkring i Landet vil Vælgerne forstaa, at her gælder det om at tage sit Standpunkt; her gælder det om at se paa de store Hovedlinier, paa, hvad man tror baader Land og Folk bedst.

Jeg har nu kort trukket Linjerne op for den Politik, Venstre har ført og vil føre, og angivet, hvordan jeg ser paa den Politik, Socialdemokraterne vil føre i Henhold til deres Program. Jeg tror, den Politik, Venstre har ført, vil have den dragende Magt i sig, der skaber et Flertal i dette Ting. — Jeg skal i øvrigt kun anbefale Tillægsbevillingslovsforslaget til videre Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Vi plejer ellers aldrig ved Tillægsbevillingslovsforslagets første Behandling at føre nogen egentlig Diskussion, fordi Tillægsbevillingslovsforslaget paa det Tidspunkt i og for sig ikke kan danne Udgangspunkt for nogen saadan. Naar der fra mit